

grundelse for hele den økonomiske Politik, som Ministeriet efter Evne har søgt at bekæmpe. Jeg er af den Mening, at det har været meget sundt, og jeg er det af den Grund, at jeg tror, det er de rette, som denne Politik fra Ministeriets Side er gaaet ud over. Hvad vil det sige, at Postvæsenet og Statsbanerne giver Underskud, og at Staten skal betale det? Det vil sige, at andre skal betale det. Og hvilke andre er det, som har betalt det, og som vi fremdeles forlanger skal betale Underskuddet for Postvæsenet og Statsbanerne under disse Forhold? Det er de rige, det er endogsaa de meget rige. Jeg trøster mig til, at den ærede Ordfører for Venstre, naar han skal være ærlig, ikke vil mene, at de, som har betalt, og som fremdeles maa betale, ikke meget godt kan klare sig endda. Det vilde være en ganske anden Sag, hvis et Underskud paa disse Statsvirksomheder, overført paa Statskassen, atter skulde have været fordelt paa den brede og den fattige Befolkning, i saa Fald vilde Stillingen have været helt anderledes, men de, som i disse Aar har betalt, har i Sandhed haft Evne dertil.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Mortensen) citerede en Del af det, jeg havde udtalt ved Lovforslagenes Fremsettelse: at det var en Forudsætning, at Statens Institutioner ved Hjælp af det forretningsmæssigt indvundne Overskud skulde løse forskellige kulturelle Opgaver paa billig Maade, hvilket imidlertid ikke nu kunde lade sig gøre. Jeg burde maaske for Tydeligheds Skyld have føjet til, at det ikke kunde lade sig gøre for Tiden, uden at man lod Statskassen træde til, thi det er fremdeles min Anskuelse, at disse Institutioner ogsaa under de nuværende Forhold, og selv om Udgifterne ikke kan dækkes af det forretningsmæssigt indvundne Overskud, bør løse disse kulturelle Opgaver saa billigt som muligt. Spørgsmaalet er altsaa kun, i hvilket Omfang man vil lade Staten betale, og dette hænger sammen med det Syn, man vil anlægge paa Statens hele Økonomi. Det Tidspunkt kom allerede i Fjor og maa gentage sig i Aar, da man fra Ministeriets Side maa hævde, at nu maa der skaffes flere Indtægter til Staten ogsaa ad denne Vej.

De ærede Ordførere gjorde forskellige Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder, idet de dog i alt væsentligt henviste dem til Drøftelse indenfor Udvalget. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at Prisdifferensen mellem Statsbanerne og Postvæsenet for de store

Pakkers Vedkommende ikke er tilstrækkelig, den foreslaaede Prisdifferens er aftalt mellem disse to Institutioner og har til Formaal, at Postvæsenet skulde befries for Besørgelsen af store Pakker, og at Statsbanerne i Stedet for skulde overtage dem.

Den almindelige Brevportos Forhøjelse har jeg for mit Vedkommende fundet det overordentligt ønskeligt saa vidt muligt at undgaa. Under helt normale Forhold har 10-Øres-Portoen i Grunden været ret høj; sammenlignet med Forholdene i de øvrige europæiske Lande er 10 Øre en forholdsvis høj Porto, den sideordnes jo med 10 Centimer, 10 Pfennig, 10 Heller o. s. v., men alle disse Mønters Værdi er en Del lavere end den skandinaviske Mønts. Derfor har jeg lagt stor Vægt paa saa længe som muligt at bibeholde 10 Øres-Taksten for den almindelige Brevportos Vedkommende. Noget ganske andet er det med Lokalportoen. Jeg giver alle ærede Ordførere Ret i, at der er i Virkeligheden ikke nogen systematisk Begrundelse for Lokalportoen's Bevarelse. Det vilde for Postvæsenet ikke blot betyde en større Indtægt, men være en større Behagelighed, om man kunde komme bort fra Lokalportoen. Naar man har bevaret den saa længe, vil jeg tro, at Aarsagerne har været de samme som de, der har ført til, at man har søgt at fastholde forholdsvis lave Takster for Lokaltrafikken paa Statsbanerne. Man har i det hele villet begunstige Samfærdselen mellem Byerne og deres nærmeste Opland. Det er vistnok det, der er Grunden. Men hvis man ikke fra Rigsdagens Side mener, at dette Hensyn fremdeles bør tages, tror jeg at kunne tiltræde de Henstillinger, der er fremsatte om at afskaffe Lokalportoen.

Med en stor og stærk Samfundsfølelse og udpræget Uegennytte blev det fra de forskellige Ordføreres Side fremhævet, at medens det naturligvis var meget rigtigt at forhøje Portoen for alle andre Arter af Forsendelsers Vedkommende, kunde det dog ikke gaa an for Avisforsendelsernes Vedkommende, og hvorfor kunde det ikke gaa an? Fordi, mærkeligt nok, netop denne Forhøjelse vilde ramme Publikum, og kun Publikum. Ja, det er jo meget beklageligt, at denne Forhøjelse virker saa forskelligt fra de øvrige Forhøjelser, at den af den Grund ikke skulde kunne gennemføres. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at der burde have været forhandlet med Pressens Organisationer i den Anledning. Jeg tror ikke, at der, hvis man tilstræbte det Resultat at faa Portoen for-